

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

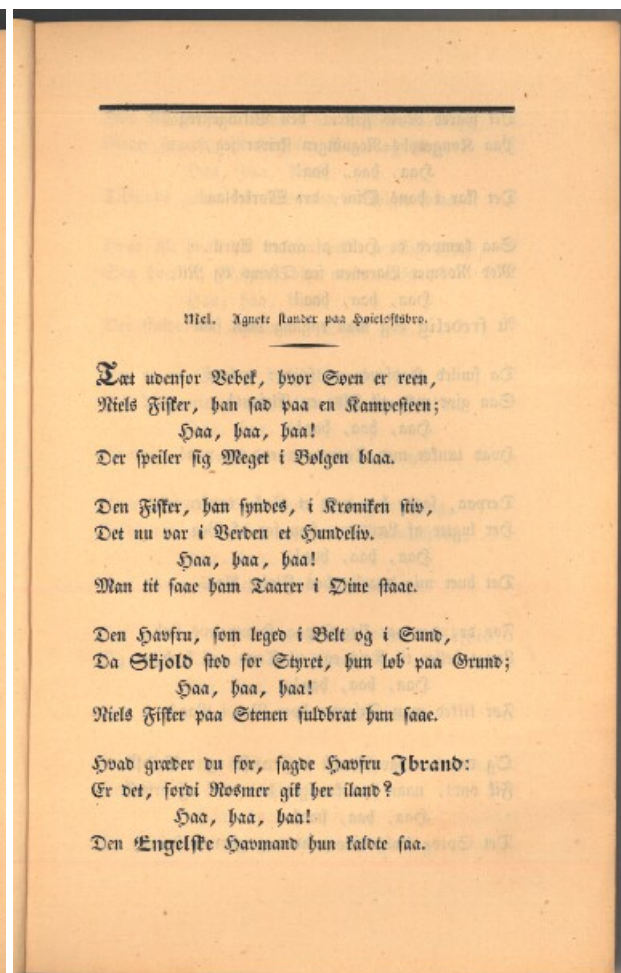
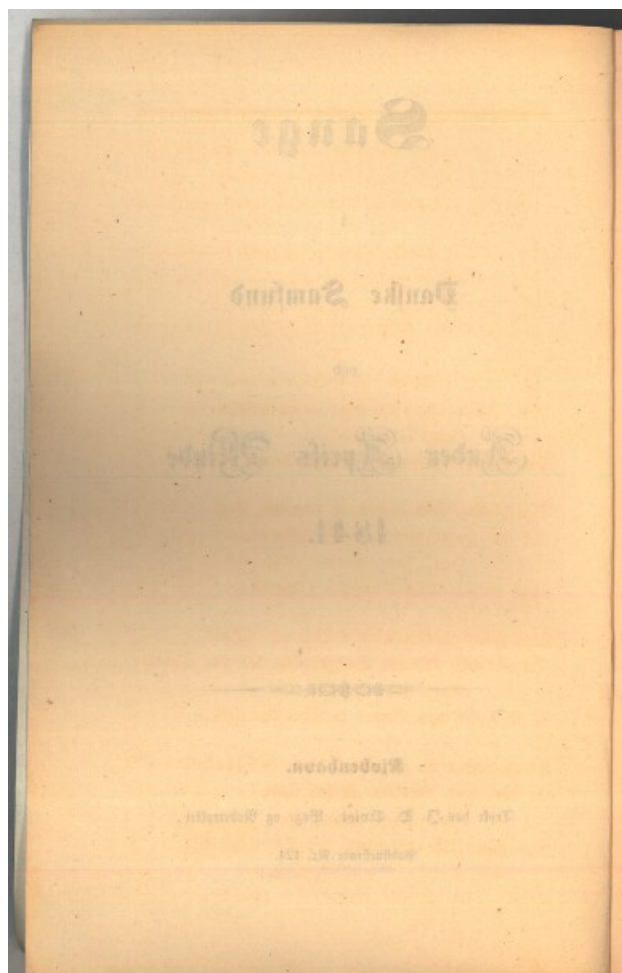
Titel: Tæt udenfor Vebek, hvor Søen er reen

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Tæt udenfor Vebek, hvor Søen er reen", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1841_697-txt-shoot-idm104/facsimile.pdf (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

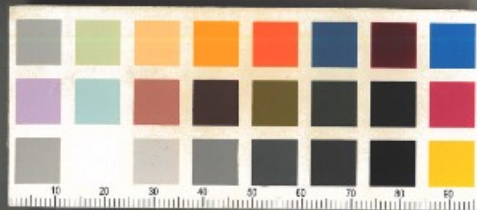
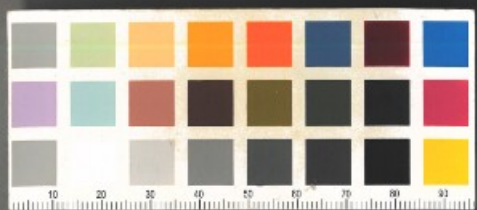
Miel, Agnete staaer paa Høistoftebro.

Det udenfor Bebel, hvor Eoen er reen,
Niels Fisser, han sad paa en Kampsteen;
Haa, haa, haa!
Der speiler sig Meget i Volgen blaa.

Den Fisser, han syndes, i Kroniken stiv,
Det nu var i Verden et Hundeliv.
Haa, haa, haa!
Man tit saae ham Taarer i Dine staae.

Den Havfru, som leged i Belt og i Sund,
Da Skjold stod for Styret, hun lob paa Grund;
Haa, haa, haa!
Niels Fisser paa Stenen suldrat hun saae.

Hvad græder du for, sagde Havfru Ibrand:
Er det, fordi Nosmer gif her island?
Haa, haa, haa!
Den Engelste Havmand hun kaldte saa.

Det svared Niels Fisker: den Bifingestreg
Paa Kongedøds-Regningen skriver jeg,
Haa, haa, haa!
Det klar i hans Dine, det Mørkeblaa!

Saa kæmped de Helte af anden April
Med Rosmer-Baronen fra Thems og Nil,
Haa, haa, haa!
At fredelig dog man engang ham saae!

Da smilede Havfruen og sagde: galant
Saa gjør man til Flue en Elefant!
Haa, haa, haa!
Hvad tænker med Taarer da end du paa!

Derpaa, sagde han med et Suk, tænker jeg,
Der lugter af Lærden, som ser af Beg,
Haa, haa, haa!
Det huer mig daarligh hos Kjoler blaa.

For de, der var flogest paa Himmelens Lob,
Langt heller til Reis end til Toys nok krob;
Haa, haa, haa!
Her fikked man Stjerne hver Nat i Raa!

Dg de, der var ferrest i Fransk og i Tydsk,
Fik ondt, naar hun krænged sidt rank og brydsk.
Haa, haa, haa!
Det Syrog slutte Somend dog godt forsaac.

Hvo Kaasen veed bedst i sin Kalkelovns-Krog,
Gaaer snarest i Kuling fra Raart og Bog,
Haa, haa, haa!
Tilbunds gaar kun Somand i Solgen blaa.

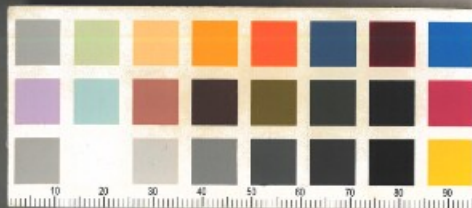
Hvor Alt hoed der buldret holdt gruelig Gums,
Saa hver en Magister blev reent kensus,
Haa, haa, haa!
Der slutte nok Somend i Skole gaar.

Der op til Examen saa kæk og saa bold
Og Villemoes neppes som Tordenskjold,
Haa, haa, haa!
Hvordan vil det nu med de Lærde gaar!

Kom Tordenskjold nu med sin begede Brog,
Fuldvoeren med Skæg og med Somandsfrog,
Haa, haa, haa!
Han aldrig fik Stjerne paa Kjørtel blaa!

Det svared den Havfru, som leged med Skjold,
Dg peiled Farvandet fra Høkenost!
Haa, haa, haa!
End tindreer en Stjerne for Kjoler blaa!

Hvad sagte jeg hoisted paa Isøsfjords Grund,
Hvortidet skal lyde i Øresund,
Haa, haa, haa!
Da ter det vel Drotten til Hjerte gaar!

Af Sæden paa Havet til Danmark's Roes,
Fra Skjold og fra Hading til Villemoes,
Haa, haa, haa!
Skal vore Bedrifter som Ar paa Straa!

Med Tordenstjold mødes da Adler og Juul,
Med Dottrene mine de lege Skjul,
Haa, haa, haa!
Kong Christian glædelig ser derpaa.

Da med mine Søstre, i Døst og Noed,
Jeg løfter min Stemme til Sang i Chor;
Haa, haa, haa!
Da herer man Norrelands Klokker gaal!

Og Rosmer vi gjæste en Morgen forvist,
Ham tage paa Sengen, med Tak for Sidst,
Haa, haa, haa!
Der speiler sig Meget i Volgen blaa!

N. F. S. Grundtvig.

Mel. Tusfende Eng og loennige Bange.

Baaren af Jorden hver Blomst nu frembyder
Kun for at pryde din Ewigheds-Krands,
Hellige Dag! o dit Minde os seyder!
Alting opliver din Hæder, din Glæds!

